Neemia - un rob slujitor credincios al lui Dumnezeu (2)

Neemia 2

Stephan Isenberg

© SoundWords, Online începând de la: 05.02.2019, Actualizat: 14.02.2019

soundwords.de/ro/a11699.html

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite şi fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacţiei noastre.

Versete călăuzitoare: Neemia 2

Răspunsul lui Dumnezeu la rugăciunea lui Neemia

> **Neemia 2.1-3:** Şi a fost aşa: în luna Nisan, în anul al douăzecilea al împăratului Artaxerxes, era vin înaintea lui; şi am luat vinul şi l-am dat împăratului. Şi nu fusesem trist înaintea lui niciodată. Şi împăratul mi-a zis: „Pentru ce este tristă faţa ta, deşi nu eşti bolnav? Aceasta nu este decât întristare de inimă“. Atunci m-am temut foarte mult. Şi am zis împăratului: „Trăiască împăratul pentru totdeauna! Cum să nu fie tristă faţa mea, când cetatea, locul mormintelor părinţilor mei, este pustiită şi porţile ei sunt arse de foc?“

În capitolul 2 citim răspunsul lui Dumnezeu la rugăciunea lui Neemia din capitolul 1. Răspunsul lui Dumnezeu la rugăciune nu a venit imediat, ci abia după patru luni (1.1 Chişleu/noiembrie sau decembrie → 2.1 Nisan/Martie). Dumnezeu l-a călăuzit pe Neemia în linişte, ca să-l pregătească pentru misiunea lui. Principiul acesta îl găsim mereu în Cuvântul lui Dumnezeu. Iosif a trebuit să fie pregătit în singurătatea închisorii pentru misiunea lui, Moise a fost pregătit

40 de ani în pustie, Ilie a fost condus într-un loc singuratic şi a fost hrănit de corbi, şi Pavel a fost 14 ani în Arabia (Galateni 1.17; 2.1), înainte să înceapă slujba publică.

Deseori Dumnezeu împlineşte rugăciunile noastre într-un fel la care nu ne-am aşteptat. De fapt la curtea împăratului toate zilele erau la fel. Împăratul a observat întristarea de pe faţa lui Neemia şi l-a întrebat care sunt problemele lui. Cine spune că noi creştinii trebuie să mergem permanent cu zâmbetul pe buze, ca să putem fi o mărturie pentru Dumnezeu?

Trăieşte în dependenţă de Dumnezeu

În versetul 4 se descopere o altă însuşire de caracter frumoasă a unui conlucrător credincios al lui Dumnezeu. Neemia este sincer şi deschis. El nu spune simplu: „Ah, nu contează - totul este în ordine", ci ia în considerare faptul că împăratul ar putea să-l mustre, căci înaintea unui împărat nu se vine după dorinţă (compară cu Daniel 1).

Împăratul îl întreabă:

Neemia 2.4a: Ce ceri?

Iarăşi o situaţie necrezut de frumoasă, unde noi putem învăţa mult de la Neemia „normal”. Neemia nu aşteaptă nimic de la împărat, ci totul de la Dumnezeu. Se spune:

Neemia 2.4b: Astfel m-am rugat Dumnezeului cerurilor.

Pentru împărat părea că Neemia se aşteaptă la ceva din partea lui, însă în realitate Neemia aştepta totul de la Dumnezeul său. Şi Dumnezeu dă, şi de cele mai multe ori mai mult decât cerem şi înţelegem noi. Ce împlinire frumoasă a rugăciunii! Numai cine se roagă mult, poate face astfel de experienţe ca Neemia.

Neemia era un om al credinţei. Raţiunea lui ar fi trebuit să-i spună, că este o absurditate să roage pe împărat să-l lase să se mute în cetatea părinţilor lui - probabil de aceea el nu numeşte numele cetăţii -, căci această cetate a fost distrusă cândva de un alt împărat al Babilonului; deci pentru ce ar trebui Artaxerxes să-i permită să reclădească această cetate? Dar ceea ce la oameni pare imposibil, este posibil la Dumnezeu. De aceea Neemia se adresează cu credinţă deplină „Dumnezeului cerurilor” şi Dumnezeu răspunde imediat la strigătul mut al inimii robului Său.

Politicos, modest şi smerit

Neemia arată aici nu numai părtăşia lui cu Dumnezeu, ci totodată el este politicos, modest şi smerit faţă de împărat.

> **Neemia 2.5,7:** şi am zis împăratului: „Dacă este bine împăratului [dacă împăratul consideră că este bine] şi dacă robul tău a căpătat bunăvoinţă înaintea ta, atunci trimite-mă în Iuda, la cetatea mormintelor părinţilor mei, ca s-o reconstruiesc. ...” Şi am zis împăratului: „Dacă binevoieşte împăratul [dacă împăratul consideră că este bine] ...”

Neemia spune de două ori: „dacă împăratul consideră că este bine” - un semn al politeţii şi al modestiei. În afară de aceasta el spune: „dacă robul tău” - un semn al atitudinii lui smerite faţă de împărat.

Este important ca noi ca şi conlucrători în Împărăţia lui Dumnezeu să mergem pe căile noastre în dependenţă de Dumnezeu şi să fim politicoşi, modeşti şi smeriţi faţă de cei din jur. Atunci vom avea şi reuşită pe cale.

> **Neemia 2.6-8:** Şi împăratul (fiind şi împărăteasa aşezată

lângă el) mi-a zis: „Cât de lungă va fi călătoria ta? Şi când te vei întoarce?“ Şi împăratul a binevoit să mă trimită şi i-am hotărât un timp. Şi am zis împăratului: „Dacă binevoieşte împăratul să mi se dea scrisori către guvernatorii de dincolo de râu, ca să mă conducă până voi ajunge în Iuda, şi o scrisoare către Asaf, păzitorul pădurii împăratului, ca să-mi dea lemne să fac grinzi pentru porţile cetăţuii care ţine de casă şi pentru zidul cetăţii şi pentru casa în care voi intra“. Şi împăratul mi le-a dăruit, pentru că mâna cea bună a Dumnezeului meu era peste mine.

Neemia a primit de la împărat tot ce îi trebuia. Aceste versete arată de asemenea, că Neemia a folosit bine timpul de pregătire şi s-a pregătit conştiincios pentru misiunea lui. El ştia ce pericole sunt pe cale şi a încheiat relaţii cu Asaf, păzitorul pădurii împăratului, ca să aibă material de construcţie în Ierusalim.

Nu întotdeauna în lucrare sunt îndepărtate imediat toate obstacolele, cu toate acestea Dumnezeu va păstra pe slujitorii Săi şi va fi de partea lor. La Neemia aceasta se face cunoscut prin aceea că împăratul l-a echipat cu tot ce avea el nevoie pentru călătoria sa.

Creează-ţi o privire de ansamblu

> **Neemia 2.11,12:** Şi am venit la Ierusalim şi am fost acolo trei zile. Şi m-am sculat noaptea, eu şi câţiva bărbaţi cu mine; (şi n-am spus nimănui ce pusese Dumnezeul meu în inima mea ca să fac pentru Ierusalim) şi nu era alt animal cu mine decât animalul pe care călăream.

La început Neemia nu a făcut nimic cunoscut din ceea ce voia să facă pentru Ierusalim (Neemia 2.12). El a vrut mai întâi să-şi formeze o privire de ansamblu concretă. În versetul 11 citim că el a fost trei zile în Ierusalim ca să-şi formeze o impresie despre dimensiunea pustiirii.

Noi trebuie să reţinem această învăţătură. În slujba pentru Dumnezeu nu trebuie întotdeauna să „trâmbiţăm" imediat ceea ce noi am trăit în ascuns cu Dumnezeu. Un rob slujitor credincios ar trebui să fie chibzuit şi cu mintea clară (1 Timotei 3.2,8) şi să nu ia în grabă decizii sau să tragă concluzii grăbite.

Când suntem confruntaţi cu o problemă suntem obligaţi să ne formăm o impresie exactă; va trebui de exemplu să discutăm cu diverse grupe şi nu să vânăm ceva unilateral şi să luăm decizii

grăbite. Dacă doreşti să faci o slujbă tinerilor, atunci trebuie să te preocupi cu nevoile şi problemele lor, şi aşa mai departe.

Dacă ai o inimă pentru evanghelizare, atunci trebuie să te preocupi foarte intens cu subiectul; la fel dacă de exemplu Dumnezeu îţi pune pe inimă tema asistenţei spirituale. Atunci trebuie mai întâi să ne retragem şi să ne pregătim pentru această slujbă. Stăm apoi de vorbă cu slujitori cu experienţă în Împărăţia lui Dumnezeu şi ne familiarizăm cu tema. Numai mândria spune: „Am Duhul Sfânt, nu am nevoie de darurile pe care Domnul le-a putut folosi cu succes în lucrarea Sa". Nu! Efeseni 4 ne învaţă foarte clar că noi avem nevoie de darurile, pe care Domnul le-a dat pentru zidirea spirituală a trupului, şi anume cu scopul „pentru desăvârşirea sfinţilor" (Efeseni 4.12) sau exprimat altfel: „pentru maturizarea credincioşilor". Tu nu poţi deveni matur spiritual, dacă neglijezi darurile pe care le-a dat Domnul Isus.

Impulsionează şi pe alţii

Rezultatul felului deosebit al lui Neemia îl vedem apoi în versetele 17 şi 18:

Neemia 2.17,18: Şi le-am zis: „Vedeţi starea cea rea în care ne aflăm, cum Ierusalimul este pustiit şi porţile lui sunt arse de foc; veniţi şi să reconstruim zidul Ierusalimului, ca să nu mai fim de batjocură“. Şi le-am spus despre mâna Dumnezeului meu, care fusese bună peste mine şi, de asemenea, de cuvintele împăratului pe care le spusese către mine. Şi ei au zis: „Să ne ridicăm şi să reconstruim!“ Şi şi-au întărit mâinile pentru bine.

Neemia se duce la cei care purtau responsabilitatea în Iuda şi le prezintă ceea ce Dumnezeu i-a pus în inimă. Răspunsul la cererea: „veniţi şi să reconstruim zidul Ierusalimului!” nu s-a lăsat aşteptat: „Să ne ridicăm şi să reconstruim!“, au răspuns iudeii. Evident cei cu responsabilitate şi-au dat seama că Dumnezeu l-a trimis pe acest Neemia şi voia să-l folosească; aceasta este cu atât mai uimitor cu cât Neemia nu era nici preot, nici cărturar şi nici o persoană cu vază. El nu avea nici o funcţie cu autoritate, dar el avea autoritate morală - nu depinde de o funcţie, ci de faptul că puterea lui Dumnezeu inundă pe robul slujitor. Vrei şi tu să fi un astfel de canal al puterii lui Dumnezeu? Atunci urmăreşte ca fraţii tăi şi surorile tale să simtă că mâna bună a lui Dumnezeu este cu tine şi că toate progresele tale devin vizibile în viaţa spirituală.

Un rob slujitor al lui Dumnezeu nu poate niciodată să-şi revendice autoritatea, alţii trebuie să poată recunoaşte în vorbirea şi în faptele lui că mâna bună a lui Dumnezeu este cu el, şi numai atunci el va avea şi autoritate morală. Apostolul Pavel scrie prietenului şi fratelui lui Timotei: „Ocupă-te cu acestea, fii în totul în ele, pentru ca înaintarea ta să fie arătată tuturor” (1 Timotei 4.15).

Dacă viaţa noastră nu este în concordanţă cu vorbirea noastră, atunci niciodată nu vom putea să-i impulsionăm pe ceilalţi. Neemia a fost numai trei zile în Ierusalim, probabil în cadrul vizitei a vorbit cu unul sau cu altul; sau probabil a fost observat numai ca unul care se interesa de cetatea Ierusalim.

În ultimele două versete ni se aminteşte că vrăjmaşul nu este departe, atunci când are loc undeva lucrarea lui Dumnezeu. Însă cu privire la vrăjmaşii lui Neemia vom reveni în capitolele 4-6.

Tradus de la: Nehemia - ein treuer Dienstknecht Gottes (2)

Traducere: Ion Simionescu